

„Dat heeft den tijd nog,” sprak hij dan bemoedigend. „Je bent 'n knappe meid. Dat weet je heel goed. Maar d'r woont hier in den omtrek geeneen jonge roofridder, die befaamd genoeg is in 't uitmoorden, brandstichten en dieven om naar jouw rijk gevulde hand te kunnen dingen. Nu ja, die kwajongen van 'n Flodoardo, die zich met heel wat poeha den Onversaagde noemt! In elk geval heeft die ze. Maar daar kan nooit wat van komen. Tusschen jouw en zijn familie staat 'n niet meer neer te laten ophaalbrug!”

Camilia zuchtte diep.

„t Moet zoo'n knappe man zijn,” zei ze zacht.

„Ach wat!” maakte Sigmund zich nijdig en hij krabde met zijn ijzeren handschoen langs zijn oor. „Dat fantaseer je allemaal maar, omdat je 'm niet krijgen kunt! Dat wat je niet hebt! Jouw moeder was net zoo! Wat ze om me geloopt heeft, toen d'r maar weinig kans bestond, dat ze meesteres op 't Arendsnest zou worden! Maar ze had me nog niet te pakken, of de liefhebberij was er alweer uit en ze werd de lastigste tante, die je je maar kunt indenken. Enfin, 't goeie mensch is er geweest. Alles is vergeven en vergeten!”

Plots keken vader en dochter verrast op: de hoornblazer van den onneembaren burcht blies heel de omgeving vol lustige klanken.

„D'r is wat aan de hand!” riep Sigmund verheugd uit. „Of zou de bakker enkel maar verse bollen hebben? 'k Hoop dat 't 'n vijand is! Dat geeft weer eens wat te doen! Camilia, geef me 'n paar kogels aan! D'r ligt 'n partijtje in den corridor. Waar

„Ja”, erkende Sigmund de Stoute, „bepaald lollig is 't op 't Arendsnest niet altijd.”

hangt m'n harnas? In dit ouwe huis-blik kan Sigmund de Stoute niet ten strijde trekken! Waar is m'n brandend pek? O, wat 'n oorlogszootje eigenlijk! Als de machine-geweren er maar eindelijk zullen zijn en de flatteerende gasmaskers en de vliegende bommengooierij! Dan pas wordt 't 'n frisscher, fröhlicher Krieg! Dit is diletantisme!”

Daar verscheen buiten adem, als de bode uit den Gijsbrecht van Aemstel, 'n boodschapper in 's roofridders net onderhouden zitkamer.

„Zoo, ben je daar eindelijk?” snauwde Sigmund 'm toe. „Wat voeren jullie hier den heelen dag uit, dat ik op alles uren kan wachten? En dat wil in de toekomst nog ouderdomsrente en wat al niet meer! Zeg op! Wat gebeurt er?”

De boodschapper deelde daarop nederig mee: „Hoogmachtig heer, die even kwistig zijt in 't rondstrooien van weldaden als van verdiende kastijdingen, ik meld u, dat een tooneelspelerstroep op komst is!”

„Tooneelspelers!” kraaide Camilia bijna van vreugd. „Zijn 't knappe jongelui? Veel jeune premiers?”

„Tooneelspelers?” informeerde ook Sigmund. „Voor wat voor soort spelen? Voor treurspel, blijspel, historiespel, herdersspel, herders-kluchtspel...? O, nee, dat is uit Shakespeare's Hamlet in de vertaling van Burgersdijk en ik ben Polonius niet. Vertel me

alleen maar, schobbejak, zijn er actrices bij?” „Ik heb wel iets opgeverfd gezien” herinnerde zich de boodschapper. „t Zou me dus niet verwonderen, of er is nog 'n aangename moederrol bij.” (Wordt vervolgd.)

PROBLEMEN

Alles betreffende deze rubriek te adresseeren aan den redacteur der „Problemen” p. a. „Panorama”, Stationsweg 34, Den Haag.

OPLOSSINGEN PROBLEMEN VORIGE RUBRIEK.

VI. (H. Varenkamp) Eén steen weegt 2 Ko.

Verklaring: Leg op een weegschaal aan de eene zijde 1 steen en aan de andere zijde $\frac{1}{2}$ steen + 1 ko. Neem daarna van iedere zijde $\frac{1}{2}$ steen af, zoodat op de eene schaal $\frac{1}{2}$ steen overblijft en op de andere 1 Ko. De weegschaal blijft dan natuurlijk in evenwicht, waaruit blijkt, dat 't gewicht van $\frac{1}{2}$ steen 1 Ko. is, zoodat 1 steen 2 Ko. weegt.

VII. (Fred. Lazard) De stand was:

Wit: Kf2, Dc8, Te1, Pe2, Pg7, Lh4, Lg8, pion b5.

Zwart: Ke4, Th5, Th6, Pd2, Pg6, Lg2, pionnen b3, b4, e5. 1. Pg7-e6! enz.

VIII. (G. L. Gortmans). De stand was:

Zwart: 29, 30, 35, 43.

Wit: 6, 28, 44, 45.

	Wit	Zwart
1.	44—39!	43 : 34
2.	6—1!	29—33
(Indien 2. —, 35—40; 3. 28—23, 29 : 18;		4. 1 : 23! wint)
3.	1 : 40!!	33 : 22
4.	40—44	22—27
5.	44—49	30—34
(Indien 5. —, 27—31; 6. 45—40! wint)		
6.	49 : 21	34—39
7.	21—16	39—44
8.	16—11!	gewonnen.

(Indien 8. —, 44—50; 9. 11—6, 35—40; 10. 45 : 34 enz.; indien 8. —, 44—49; 9. 11—44 enz.)

TER OPLOSSING:

IX. De zoogenaamde „récréations mathématiques” berusten gewoonlijk op de een of andere finesse. Zooals bijvoorbeeld:

Vraag: Waarom is negentien min één twintig?

Antwoord: XIX — 1 = XX.

Of: Hoe 13 te schrijven met vier 1?

En het antwoord: 11

1

1

13.

Maar veel ingewikkelder is het probleem van de koeien!

Een rijke boer had een aantal koeien. Telde hij ze twee bij twee, drie bij drie, vier bij vier, vijf bij vijf of zes bij zes, dan hield hij er steeds één over. Maar als hij ze zeven bij zeven telde, dan bleef er niets over.

Hoeveel koeien bezat die boer?

XIII. (Ingezonden door den heer H. v. d. Meulen, Rotterdam).

A is tweemaal zoo oud als B was toen A zoo oud was als B is, en als B zoo oud is als A nu is, zijn ze samen 72 jaar.

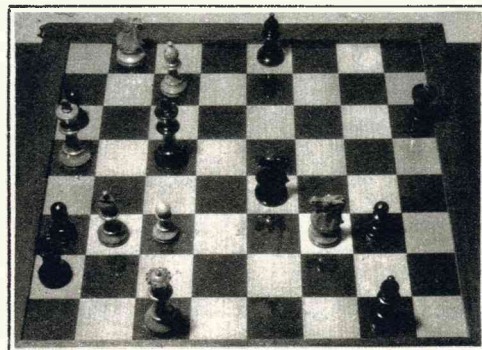
Hoe oud zijn A en B nu?

XIV. Auteur H. Varenkamp, Den Haag.

Op een erf zijn honden en kippen. In totaal 36 beesten; samen hebben ze 100 pooten.

Hoeveel honden en hoeveel kippen zijn er?

XV. Auteur: H. Hermanson.

De stand in cijfers is:

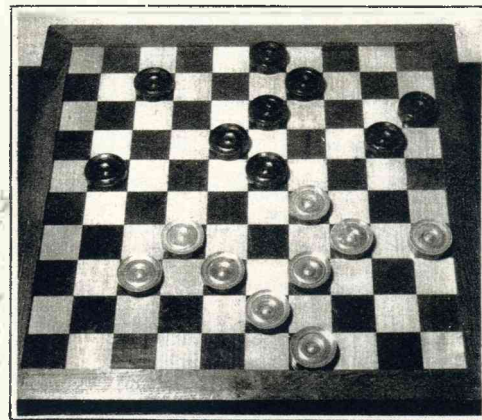
Wit: Ka5, Dc1, Pf3, Pb8, Lb3, Lc7, pion c3.

Zwart: Kc5, Ta2, Th6, Pe4, Lg1, Le8, pionnen a3, g3, a6.

Wit speelt en geeft mat in twee zetten.

XVI. Auteur: Raphael.

(Uit een te Marseille gespeelde partij).

De stand in cijfers is:

Zwart: 3, 7, 9, 13, 15, 18, 20, 21, 23.

Wit: 29, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 43, 49. Wit forceert de winst van minstens één schijf.